

31991R2092

L 198/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

22.7.1991

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) 2092/91
z dnia 24 czerwca 1991 r.
w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinie Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

popyt konsumentów na ekologicznie produkowane artykuły rolne i środki spożywcze rośnie; przez to zjawisko powstaje nowy rynek dla produktów rolnych;

cena rynkowa na takie produkty jest wyższa, podczas gdy rodzaj produkcji wiąże się z mniej intensywnym użytkowaniem ziemi; dlatego, w kontekście reorientacji wspólnej polityki rolnej ten typ produkcji może przyczynić się do osiągnięcia równowagi między podażą i popytem na produkty rolne, ochrony środowiska naturalnego i zachowania terenów wiejskich;

w odpowiedzi na rosnący popyt, produkty rolne i środki spożywcze wprowadzane są do obrotu z oznaczeniami deklarującymi lub sugerującymi, że te produkty pochodzą z produkcji ekologicznej lub produkowane są bez użycia syntetycznych chemikaliów;

niektóre Państwa Członkowskie przyjęły już przepisy i ustalenia kontrolne dotyczące używania takich oznaczeń;

ramy przepisów wspólnotowych dotyczących produkcji, etykietowania i kontroli umożliwiają ochronę produkcji ekologicznej, poprzez zapewnienie uczciwej konkurencji między producentami wyrobów oznakowanych w ten sposób oraz nadadzą rynkowi produktów ekologicznych wyraźniejszy profil poprzez zapewnienie przejrzystości na wszelkich etapach produkcji i przetwarzania poprawiając wiarygodność takich produktów w oczach konsumenta;

metody produkcji ekologicznej tworzą szczególny rodzaj produkcji na poziomie gospodarstwa rolnego; należy zapewnić, aby etykietowanie przetworzonych produktów odnoszące się do ekologicznych metod produkcji, związane było ze składnikami otrzymanymi tymi metodami;

w celu wprowadzenia w życie danych ustaleń, konieczne jest wprowadzenie wymogu elastycznych procedur, według których mogą być zmieniane, wzmacniane, lub dalej sprecyzowane niektóre szczegóły lub środki techniczne, w celu uwzględnienia uzyskanego doświadczenia; W odpowiednim czasie niniejsze rozporządzenie zostanie uzupełnione równoważnymi przepisami obejmującymi produkcje zwierzęcą;

w interesie producentów i nabywców produktów noszących oznakowania związane z metodami produkcji ekologicznej, należy ustanowić minimalne zasady, które muszą spełniać te produkty w celu zaprezentowania produktów z takimi oznakowaniami;

produkcja ekologiczna pociąga za sobą znaczne ograniczenia w stosowaniu nawozów i pestycydów mogących niekorzystnie oddziaływać na środowisko lub prowadzić do obecności pozostałości w produktach rolnych; w związku z tym, praktyki wspólnotowewchwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia

⁽¹⁾ Dz.U. C 4 z 9.1.1990, str. 4; oraz Dz.U. C 101 z 18.4.1991, str. 13

⁽²⁾ Dz.U. C 106 z 22.4.1991, str. 27.

⁽³⁾ Dz.U. C 182 z 23.7.1990, str. 12.

muszą być zgodne z kodeksem postępowania we Wspólnocie w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia; ponadto, w przyszłości muszą być ustanowione zasady regulujące zatwierdzanie produktów, które mogą być używane w tego rodzaju działalności rolnej;

ponadto rolnictwo ekologiczne odbywa się z wykorzystaniem wielu różnorodnych metod uprawy i ograniczonym użyciu niesyntetycznych nawozów sztucznych i środków użyźniających glebę o niskiej rozpuszczalności;

ustanowione procedury umożliwiają, jeśli będzie konieczne, dodanie do załącznika I bardziej szczegółowych zapisów skierowanych na uniknięcie obecności niektórych syntetycznych środków chemicznych ze źródeł innych niż rolnictwo (skażenie środowiska) w produktach otrzymanych tymi metodami produkcji;

w celu zapewnienia zgodności z zasadami dotyczącymi produkcji należy poddać kontroli wszystkie etapy produkcji i obrotu;

wszystkie podmioty gospodarcze zajmujące się produkcją, przygotowaniem, przywozem lub obrotem, posiadające oznakowanie odnoszące się do metod produkcji ekologicznej, podlegają systemowi regularnych kontroli, spełniającemu minimalne wymagania Wspólnoty i wykonywanym przez właściwe organy kontroli i/lub przez zatwierdzone organy nadzorujące; konieczne jest wprowadzenie wymogu dla wspólnotowego oznakowania kontroli, które ma być widoczne na etykietach danych produktów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Zakres

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do następujących produktów, o ile są lub mają być oznakowane odnośnie do metod produkcji ekologicznej:

- a) nie przetworzone produkty rolne pochodzenia roślinnego; a także zwierzęta i nie przetworzone produkty zwierzęce, o ile w załącznikach I i III przyjmuje się odnośne podstawowe przepisy w zakresie produkcji i szczegółowe przepisy dotyczące kontroli;

- b) produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi składające się głównie z jednej lub więcej części składowych pochodzenia roślinnego; dodatkowo, po przyjęciu przepisów o produkcji zwierzęcej określonych w lit. a), produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, zawierające części składowe pochodzenia zwierzęcego.

2. Powinna zostać jak najszybciej złożona przez Komisję do dnia 1 lipca 1992 r. propozycja dotycząca zasad i szczególnych środków kontroli regulujących ekologiczną produkcję zwierzęcą, nieprzetworzone produkty zwierzęce i produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi zawierające składniki pochodzenia zwierzęcego.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia produkt uważa się za oznakowany jako pochodzący z metod produkcji ekologicznej wówczas, gdy na etykiecie, materiałach reklamowych lub dokumentach handlowych taki produkt lub jego składniki opisane są przez oznaczenia używane w każdym Państwie Członkowskim, sugerujące nabywcy, że produkt lub jego składniki zostały uzyskane zgodnie z zasadami produkcji ustanowionymi w art. 6 i 7, w szczególności z użyciem następujących określeń, chyba że takie określenia są stosowane do produktów rolnych wchodzących w skład środków spożywczych lub w sposób całkowicie oczywisty nie pozostają w żadnym związku z metodą produkcji:

- w języku hiszpańskim: ecológico,
- w języku duńskim: kologisk,
- w języku niemieckim: ökologisch,
- w języku greckim: βιολογικό
- w języku angielskim: organic,
- w języku francuskim: biologique,
- w języku włoskim: biologico,
- w języku niderlandzkim: biologisch,
- w języku portugalskim: biológico.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych regulujących produkcję, przygotowanie, obrót, etykietowanie i kontrolę produktów wymienionych w art. 1.

Definicje

Artykuł 4

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- 1) „etykietowanie” oznacza słowa, dane szczegółowe, znaki towarowe, nazwy firmowe, ilustracje lub symbole na opakowaniach, dokumentach, uwagach, etykietach, pierścieniach lub zamknięciach towarzyszących lub odnoszących się do produktu określonego w art. 1;

- 2) „produkcja” oznacza czynności dotyczące wytwarzania produktów rolnych w stanie, w którym są normalnie produkowane w gospodarstwie;
- 3) „przygotowanie” oznacza czynności przetwarzania, konserwowania i pakowania produktów rolnych;
- 4) „obróć” oznacza przechowywanie lub wystawianie, oferowanie do sprzedaży, sprzedaż, dostarczanie lub każda inna forma wprowadzenia do obrotu;
- 5) „podmiot gospodarczy” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która produkuje, przygotowuje lub przywozi z państw trzecich w celu późniejszego obrotu, produkty określone w art. 1, lub kogoś, kto wprowadza do obrotu takie produkty;
- 6) „składniki” oznacza substancje, łącznie z dodatkami, stosowanymi w przygotowaniu produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b), w których są stale obecne, także w zmienionej formie, w produkcie finalnym;
- 7) „środki ochrony roślin” oznacza produkty zgodne z definicją art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne ⁽¹⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/365/EWG ⁽²⁾;
- 8) „detergenty” oznacza substancje i preparaty w rozumieniu dyrektywy Rady 73/404/EWG z dnia 22 listopada 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do detergentów ⁽³⁾ ostatnio zmienionej dyrektywą 86/94/EWG ⁽⁴⁾ która przeznaczona jest do oczyszczania niektórych produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. a).

Etykietowanie

Artykuł 5

1. Etykietowanie i reklamowanie produktu określonego w art. 1 ust. 1 lit. a) może odnosić się do ekologicznych metod produkcji tylko, gdy:
 - a) takie oznakowanie wykazuje jednoznacznie, że odnosi się do metod produkcji rolnej;
 - b) produkt był produkowany zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 6 i 7 lub był przywożony z państwa trzeciego zgodnie z ustaleniami ustanowionymi w art. 11;
 - c) produkt był produkowany lub przywożony przez podmiot gospodarczy, do którego stosuje się środki kontroli ustanowione w art. 8 i 9.

2. Etykietowanie i reklamowanie produktu określonego w art. 1 ust. 1, lit. b) może odnosić się do metod produkcji ekologicznej tylko, gdy takie oznakowania wykazują jednoznacznie, że odnoszą się do metod produkcji rolnej i którym towarzyszy odniesienie do przedmiotowego produktu rolnego, jako otrzymywanego w gospodarstwie.

3. Etykietowanie i reklamowanie produktu wymienionego w art. 1 ust. 1, lit. b) może odnosić się, w opisie sprzedaży produktu, do metod produkcji ekologicznej tylko wówczas, gdy:

- a) wszystkie składniki produktu pochodzenia rolniczego są lub pochodzą z produktu uzyskanego zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 6 i 7 lub przywożonymi z państw trzecich w ramach umów ustanowionych w art. 11;
- b) produkt zawiera jedynie substancje, wymienione w załączniku VI sekcja A, takie jak składniki niepochodzące z rolnictwa;
- c) produkt lub jego składniki nie były poddane, podczas przygotowania, zabiegom z użyciem promieniowania jonizującego lub substancji nie wymienionych w załączniku VI sekcja B;
- d) produkt został przygotowany przez podmiot gospodarczy, do którego stosuje się środki kontroli ustanowione w art. 8 i 9.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 lit. a) w przygotowaniu produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. b) można stosować składniki pochodzenia rolniczego niespełniające wymogów ustanowionych w tym ustępie z maksymalnym poziomem 5 % składników pochodzenia rolniczego w produkcie finalnym, jeśli takie składniki:

- są pochodzenia rolniczego i nie są produkowane we Wspólnocie zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 6 i 7, lub
- są pochodzenia rolniczego i nie są produkowane w wystarczającej ilości we Wspólnocie zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 6 i 7.

5. W okresie przejściowym kończącym się w dniu 1 lipca 1994 r. mogą być podane oznakowania odnoszące się do zmiany metod produkcji ekologicznej na etykietach i w reklamie produktu określonej w art. 1 ust. 1 lit. a) lub b), jeżeli produkt składa się z jednego składnika pochodzenia rolniczego, o ile:

- a) całkowicie spełnia wymogi określone w ust. 1 lub 3, odpowiednio, z wyłączeniem wymogu dotyczącego długości okresu konwersji określonego w załączniku I ust. 1;
- b) spełniony jest okres konwersji co najmniej dwunastu miesięcy przed zbiorem plonów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 159 z 10.6.1989, str. 58.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 17.12.1973, str. 51.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 80 z 25.3.1986, str. 51.

- c) dane oznaczenia nie wprowadzają nabywcy produktu w błąd, że chodzi o produkt innego rodzaju niż produkty spełniające wszystkie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu;
- d) podmiot kontrolujący należycie sprawdził, czy zostały zachowane warunki ustanowione w lit. a) i b).

6. Etykietowanie i reklama produktu określonego w art. 1 ust. 1 lit. b), przygotowanego częściowo ze składników niespełniających wymogów określonych w ust. 3 lit. a) można odnosić się do metod produkcji ekologicznej pod warunkiem że:

- a) co najmniej 50 % składników pochodzenia rolniczego spełnia wymogi z ust. 3 lit. a);
- b) produkt spełnia wymogi z ust. 3 lit. b), c) i d);
- c) oznakowania odnoszące się do metod produkcji ekologicznej:
- pojawiają się tylko w wykazie składników przewidzianych w dyrektywie 79/112/EWG ⁽¹⁾ zmienionej ostatnio dyrektywą 89/395/EWG ⁽²⁾,
 - odnoszą się w sposób jednoznaczny tylko do składników produkowanych zgodnie z zasadami określonymi w art. 6 i 7;
- d) składniki i ich względne poziomy pojawiają się w wykazie dodatków w kolejności malejącej według wagi;
- e) oznaczenia w wykazie składników prezentowane są w tej samej barwie i za pomocą tej samej wielkości i stylu czcionki.

7. Szczegółowe zasady wykonania przepisów niniejszego artykułu mogą być ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14.

8. Wyczerpujący wykaz substancji i produktów określonych w ust. 3 lit. b) i c) oraz ust. 4 tiret pierwsze i drugie ustanawia się w załączniku VI zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14.

Można określić warunki używania i wymogi dotyczące składu tych składników i substancji.

Jeżeli Państwo Członkowskie wyraża opinię, że produkt powinien być dodatkowo umieszczony w wyżej wspomnianych wykazach lub że należy dokonać w tym celu zmiany tych wykazów, powinno zapewnić, żeby dokumentacja podawała przyczyny włączenia lub zmian i była oficjalnie wysłana do innych Państw Członkowskich i Komisji która przedkłada te dokumenty komitetowi, określone w art. 14.

⁽¹⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 17.

9. Do dnia 1 lipca 1994 r. Komisja przegląda przepisy niniejszego artykułu, w szczególności ust. 5 i 6 oraz przedkłada wszelkie właściwe propozycje w związku z przeglądem, jeśli takie są.

Zasady produkcji

Artykuł 6

1. Metoda produkcji ekologicznej oznacza, że w produkcji produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. a):

- a) powinny być spełnione co najmniej wymagania z załącznika I oraz, w miarę potrzeb, szczegółowe zasady odnoszące się do nich;
- b) można stosować tylko produkty złożone z substancji wymienionych w załączniku I i II, takie jak środki ochrony roślin, detergenty, nawozy lub środki użyźniające glebę; można je stosować tylko odpowiednio do szczególnych warunków ustanowionych w załącznikach I i II oraz w takim zakresie, w jakim jest ogólnie dozwolone w rolnictwie w zainteresowanym Państwie Członkowskim zgodnie z odnośnymi przepisami wspólnotowymi lub przepisami krajowymi zgodnymi z prawem wspólnotowym.

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. b) nasiona poddawane obróbce za pomocą produktów niewymienionych w załączniku II oraz posiadające ogólne zezwolenie na jego używanie w rolnictwie w danym Państwie Członkowskim mogą być stosowane, jeżeli użytkownicy, którzy stosowali takie nasiona, mogą wykazać podmiotowi kontrolującemu, że nie mogli uzyskać na rynku nieobrobionych nasion stosownej odmiany danego gatunku.

Artykuł 7

1. Produkty niezatwierdzone w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia w celu wskazanym w art. 6 ust. 1 lit. b), mogą być umieszczone w załączniku II, jeżeli spełniają następujące warunki:

- a) jeżeli są stosowane do celów zwalczania szkodników lub chorób roślin:
- są istotne przy zwalczaniu organizmu szkodliwego lub określonej choroby, dla której nie ma dostępnych innych alternatyw biologicznych, kulturowych, fizycznych lub hodowlanych, oraz
 - ich warunki zastosowania wykluczają każdy bezpośredni kontakt z nasionami, rośliną lub produktami roślinnymi; jednakże w przypadku roślin wieloletnich może zaistnieć bezpośredni kontakt, ale tylko poza sezonem uprawy jadalnych części (owoców), o ile takie stosowanie nie spowoduje bezpośrednio obecności pozostałości produktu w częściach jadalnych, oraz

- ich zastosowanie nie prowadzi, lub nie przyczynia się do nieakceptowalnych skutków w środowisku, lub skażenia środowiska;
- b) jeżeli są stosowane jako nawóz lub środek użyźniający glebę:
- są nieodzowne dla szczególnych wymagań pokarmowych uprawianych roślin lub szczególnych celów związanych z użyźnianiem gleby, których nie zaspokajają działania określone w załączniku I, oraz
 - ich zastosowanie nie prowadzi do nieakceptowalnych skutków oddziaływujących na środowisko lub nie przyczynia się do jego skażenia.

2. Jeżeli jest to potrzebne, dla każdego produktu umieszczonego w załączniku II można określić:

- szczegółowy opis produktu,
- wymogi jego stosowania i składu i/lub rozpuszczalności, w szczególności odnoszące się do potrzeby zapewnienia dla tego produktu minimalnej obecności pozostałości w częściach jadalnych rośliny i produktach jadalnych z tej rośliny oraz z możliwie jak najmniejszymi skutkami oddziaływania na środowisko,
- przepisy szczegółowe dotyczące etykietowania produktów określonych w art. 1, o ile takie produkty są uzyskiwane z pomocą niektórych produktów określonych w załączniku II.

3. Zmiany do załącznika II, dotyczące umieszczania lub skreślenia produktów określonych w ust. 1 albo umieszczania lub skreślenia specyfikacji określonych w ust. 2 są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14.

4. Jeżeli Państwo Członkowskie uważa, że produkt powinien być dodatkowo umieszczony w załączniku II lub że należy dokonać jego zmiany, zapewnia aby pozostałe Państwa Członkowskie i Komisja otrzymały oficjalną dokumentację zawierającą uzasadnienie dotyczące dodatkowego wpisu lub zmiany. Komisja przedkłada te dokumenty komitetowi określonymu w art. 14.

System kontroli

Artykuł 8

1. Każdy podmiot gospodarczy produkujący, przygotowujący lub przywożący z państw trzecich produkty określone w art. 1 do celów obrotu nimi:

- a) zgłasza tę działalność właściwym organom Państwa Członkowskiego, w którym prowadzi się tę działalność; takie powiadomienie powinno zawierać informacje określone w załączniku IV;
- b) przedkłada swoją działalność procedurze kontroli określonej w art. 9.

2. Państwa Członkowskie wyznaczają organ lub podmiot do przyjmowania takich zgłoszeń.

Państwa Członkowskie mogą przewidywać przekazywanie wszelkich dodatkowych informacji, które uznają za konieczne dla skutecznego nadzoru danych podmiotów gospodarczych.

3. Właściwe organy zapewnią udostępnienie zainteresowanym stronom aktualnego wykazu zawierającej nazwy i adresy podmiotów gospodarczych, do których stosuje się system kontroli.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie tworzą system kontroli wykonywany przez jeden lub więcej organów kontroli i/lub zatwierdzonych podmiotów prywatnych, którym podlegają podmioty gospodarcze produkujące lub przygotowujące produkty określone w art. 1.

2. Państwa Członkowskie przyjmą niezbędne środki konieczne dla zapewnienia podmiotowi gospodarczemu spełniającemu przepisy niniejszego rozporządzenia i uiszczającemu składki na rzecz kosztów kontroli, dostęp do systemu kontroli.

3. System kontroli obejmuje co najmniej stosowanie środków ostrożności i środków kontroli wymienionych w załączniku III.

4. W celu zastosowania systemu kontroli wykonywanego przez podmioty prywatne, Państwa Członkowskie wyznaczają organy odpowiedzialne za zatwierdzanie i nadzór takich podmiotów.

5. W celu zatwierdzenia prywatnego podmiotu kontrolującego bierze się pod uwagę:

- a) standardową procedurę kontroli, zawierającą szczegółowy opis środków kontroli i środków ostrożności, które podmiot stosuje w kontrolowanych przez niego podmiotach gospodarczych;
- b) kary stosowane przez podmiot w razie stwierdzenia nieprawidłowości;
- c) dostępność właściwych środków w formie kwalifikowanego personelu, instrumentów administracyjnych i technicznych, doświadczenia w prowadzeniu kontroli i wiarygodności;
- d) obiektywizm podmiotu kontrolującego wobec podmiotów gospodarczych podlegających jej kontroli.

6. Po uzyskaniu zatwierdzenia podmiotu kontrolującego właściwe organy:

- a) zapewniają obiektywizm kontroli przeprowadzanej przez ten podmiot;
- b) sprawdzają skuteczność tych kontroli;

- c) rejestrują ustalone naruszenia prawa i zastosowane kary;
- d) wycofują zatwierdzenia podmiotu kontrolującego, o ile nie spełnia dalej wymogów określonych w lit. a) i b) lub nie spełnia kryteriów wskazanych w ust. 5 lub nie spełnia wymogów ustanowionych w ust. 7, 8 i 9.

7. Organy kontroli oraz zatwierdzone podmioty kontrolujące określone w ust. 1:

- a) zapewniają, że w podlegających kontroli przedsiębiorstwach stosuje się co najmniej środki kontroli wymienione w załączniku III;
- b) nie ujawniają informacji i danych uzyskanych w działalności kontrolnej żadnym innym osobom niż osobie odpowiedzialnej za dane przedsiębiorstwo i właściwym organom publicznym.

8. Zatwierdzone podmioty kontrolujące:

- a) zapewniają właściwym organom, w celach kontroli, dostęp do swoich biur i obiektów oraz informacji i wsparcia uważanego za niezbędne właściwym organom dla wypełnienia swoich zobowiązań na mocy niniejszego rozporządzenia;
- b) przekazują właściwym organom Państwa Członkowskiego do dnia 31 stycznia każdego roku wykaz podmiotów gospodarczych podlegających ich kontroli w dniu 31 grudnia poprzedniego roku i składają tym organom zwięzłe sprawozdanie roczne.

9. Określone w ust. 1 organy kontroli i podmioty kontrolujące:

- a) zapewniają, w razie ustalenia nieprawidłowości dotyczących wykonania przepisów art. 5, 6 i 7 lub podjęcia środków określonych w załączniku III, usunięcie oznakowań metody produkcji ekologicznej przewidzianej w art. 2, z całej partii towarów lub wytworzonych produktów, których tyczy się stwierdzona nieprawidłowość;
- b) w razie oczywistego naruszenia prawa lub naruszenia prawa o skutku długotrwałym zakazują podmiotowi gospodarczemu obrotu produktami z oznakowaniami odnoszącymi się do metody produkcji ekologicznej w terminie uzgodnionym z właściwymi organami Państwa Członkowskiego.

10. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14 można przyjąć:

- a) szczegółowe zasady dotyczące wymogów wskazanych w ust. 5 i środków wymienionych w ust. 6;
- b) środki wykonawcze dotyczące przepisów ust. 9.

Oznaczenie, że produkty objęte są systemem kontroli

Artykuł 10

1. Oznaczenie, że produkty objęte są szczególnym systemem kontroli wykazany w załączniku V, może być zamieszczane na etykiecie produktów określonych w art. 1 tylko jeżeli te produkty:

- a) spełniają warunki określone w art. 5 ust. 1, 2, 3 i 4, art. 6 i 7 oraz odpowiednich przepisach przyjętych w zastosowaniu tych artykułów;
- b) podlegają ustaleniom kontrolnym określonym w art. 9 ust. 3 w ciągu całego cyklu produkcji i faz przygotowania;
- c) zostały wyprodukowane lub przygotowane przez podmioty gospodarcze, których przedsiębiorstwa podlegają kontroli organów kontroli lub podmiotów kontrolujących jak określono w art. 9 ust. 1 oraz zostały upoważnione przez ten organ lub podmiot do używania oznakowań wykazanych w załączniku V;
- d) są pakowane i transportowane do punktu sprzedaży detalicznej w zamkniętych opakowaniach;
- e) ukazują na etykiecie nazwę i zarejestrowany znak podmiotu kontrolującego, nazwę i adres producenta lub przetwórcy oraz, jeżeli stosuje się przepisy dyrektywy 79/112/EWG, oznakowania przez nią wymagane.

2. Etykieta lub materiały reklamowe nie mogą zawierać żadnego wskazania wywołującego u nabywcy wrażenie, że oznaczenie ukazane w załączniku V, stanowi gwarancję lepszej jakości organoleptycznej, odżywczej lub lepszej jakości przyswajania przez organizm.

3. Zgodnie z art. 9 ust. 1 organy kontroli lub podmioty kontrolujące powinny:

- a) w razie stwierdzenia nieprawidłowości odnośnie do art. 5, 6 i 7 lub środków określonych w załączniku III zapewnić usunięcie oznakowania wykazanego w załączniku V, z całej partii towarów lub wytworzonych produktów, których tyczy się stwierdzona nieprawidłowość;
- b) w razie oczywistego naruszenia prawa lub naruszenia prawa o skutku długotrwałym pozbawić podmiot gospodarczy prawa do używania oznakowania wykazanego w załączniku V, w terminie uzgodnionym z właściwymi organami Państwa Członkowskiego.

4. W przypadku stwierdzenia niektórych naruszeń z art. 5, 6 i 7 lub wymagań i środków z załącznika III można przyjąć zasady zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14, dotyczące pozbawienia prawa do używania oznakowania wykazanego w załączniku V.

5. Jeżeli w przypadku produktu pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego z zamieszczonym oznakowaniem wykazanym w art. 2 i/lub załączniku V, Państwo Członkowskie stwierdzi nieprawidłowości w stosowaniu przepisów niniejszego rozporządzenia, powiadamia o tym Komisję i Państwo Członkowskie, które zatwierdziło podmiot kontrolujący.

6. Państwa Członkowskie podejmują niezależne działania w celu zapobieżenia możliwości oszukańczego używania oznakowania wykazanego w art. 2 i/lub załączniku V.

7. Do dnia 1 lipca 1993 r. Komisja dokonuje przeglądu art. 10, w szczególności w odniesieniu do możliwości sporządzania oznakowania określonego w załączniku V, i przedkłada właściwe propozycje dla tych przeglądów, jeśli takie istnieją.

Przywóz z państw trzecich

Artykuł 11

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 5 produkty wymienione w art. 1 przywożone z państw trzecich mogą być wprowadzone do obrotu, jeżeli:

a) pochodzą z państwa trzeciego znajdującego się w wykazie sporządzanym na podstawie decyzji Komisji zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 i były produkowane w regionie lub w jednostce produkcyjnej pod kontrolą podmiotu kontrolującego określonego, w miarę potrzeb, w decyzji dotyczącej danego państwa trzeciego;

b) właściwe organy lub podmiot w państwie trzecim wystawiły świadectwo kontroli poświadczające, że partia towarów wyznaczona w świadectwie:

— została uzyskana w systemie produkcji, stosującym zasady równoważne do ustanowionych w art. 6 i 7, oraz

— została poddana systemowi kontroli, uznanemu za równoważny zgodnie z ust. 2 lit. b).

2. Do celu podjęcia decyzji, czy można umieścić państwo trzecie na jego wniosek w wykazie określonym w ust. 1 lit. a) odnośnie do niektórych produktów wymienionych w art. 1, uwzględnia się w szczególności:

a) oferowane przez państwo trzecie gwarancje, przynajmniej dotyczące produkcji przeznaczonej do przywozu do Wspólnoty, w zakresie stosowania zasad równoważnych z tymi ustanowionymi w art. 6 i 7;

b) skuteczność stosowanych środków kontroli, przynajmniej dotyczących produkcji przeznaczonych do przywozu do Wspólnoty, musi być równoważna do środków kontroli określonych w art. 8 i 9, aby zapewnić zgodność z zasadami określonymi w lit. a).

Na podstawie tych informacji Komisja w swojej decyzji może określić regiony lub jednostki produkcyjne lub podmioty, których kontrole uważa się za równoważne.

3. Świadectwo określone w ust. 1 lit. b musi:

a) towarzyszyć towarowi, w oryginalnej kopii, do pomieszczeń pierwszego odbiorcy; następnie importer musi zachować świadectwo do dyspozycji organów kontroli przez co najmniej dwa lata;

b) być sporządzone zgodnie z procedurami i wzorem, które mają być przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14.

4. Szczegółowe przepisy wykonawcze niniejszego artykułu mogą być ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14.

5. Przy ocenie wniosku państwa trzeciego Komisja wymaga, aby państwo to przekazywało jej wszelkie niezbędne informacje; może również powierzyć ekspertom przeprowadzenie na miejscu, pod jej nadzorem, oceny dotyczącej rzeczywistie stosowanych w państwie trzecim zasad produkcji i środków kontroli.

Swobodny przepływ we Wspólnocie

Artykuł 12

Państwa Członkowskie nie mogą, z przyczyn odnoszących się do metod produkcji, etykietowania lub prezentacji metod produkcji, zakazać lub ograniczyć obrotu produktami wymienionymi w art. 1 spełniającymi warunki niniejszego rozporządzenia.

Przepisy administracyjne i wprowadzanie w życie

Artykuł 13

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14 można przyjąć:

— zmiany do załączników I, II, III, IV i VI,

— szczegółowe przepisy wykonawcze załączników I i III.

Artykuł 14

Komisja wspierana jest przez komitet składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

W razie stosowania procedury ustanowionej w niniejszym artykule, przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć.

Komitet wydaje opinię w sprawie projektu w terminie, który może ustanowić przewodniczący stosownie do pilności sprawy. Komitet wydaje opinię większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w komitecie ważone są w sposób ustalony w niniejszym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią komitetu.

Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne ze opinią komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący środków, jakie należy podjąć. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy od daty przedłożenia jej wniosku, Rada nie podjęła żadnej decyzji, proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję.

Artykuł 15

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję każdego roku przed dniem 1 lipca o środkach podjętych w celu wykonania niniejszego rozporządzenia, przedstawiając w szczególności:

- wykaz podmiotów gospodarczych dokonujących powiadomienia zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. a) do dnia 31 grudnia poprzedniego roku i podlegających systemowi kontroli określonemu w art. 9,
- sprawozdanie z nadzoru na podstawie art. 9 ust. 6.

Dodatkowo, do dnia 31 marca każdego roku Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wykazie podmiotów kontrolujących zatwierdzonych do dnia 31 grudnia poprzedniego roku, ich strukturze prawnej i operacyjnej, standardowych procedurach kontrolnych, ich ustaleń co do kary oraz, gdzie właściwe, ich znaku.

Komisja każdego roku publikuje w serii „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*, wykaz zatwierdzonych podmiotów zgłoszonych w terminie ustanowionym w powyższym akapicie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 czerwca 1991 r.

Artykuł 16

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
2. W okresie dziewięciu miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie wdzożą art. 8 i 9.
3. Artykuł 5 art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 1 stosuje się z mocą od 12 miesiąca po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 data zastosowania art. 11 ust. 1 może być odroczone na czas określony przy przewozie z państwa trzeciego, na wniosek państwa trzeciego, jeżeli stan oceny sprawy nie zezwala na podjęcie decyzji o umieszczeniu danego państwa w wykazie określonym w art. 11 ust. 1 lit. a) przed upływem terminu określonego w akapicie pierwszym.

W celach zapewnienia zgodności z okresem konwersji określonym w załączniku I ust. 1 okres, który upłynął przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia uwzględnia się, gdy podmiot gospodarczy może wykazać podmiotowi kontrolującemu, że w tym okresie produkował zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi lub, jeżeli to nie wystarczy, zgodnie z uznanymi międzynarodowymi normami produkcji ekologicznej.

4. W okresie dwunastu miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, Państwa Członkowskie, na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 6 ust. 1, mogą zezwolić na stosowanie na swoim terytorium produktów zawierających substancje niewymienione w załączniku II, jeżeli ich zdaniem spełniają wymagania art. 7 ust. 1.
5. W okresie upływającym dwanaście miesięcy po ustanowieniu załącznika VI zgodnie z art. 5 ust. 7 Państwa Członkowskie zgodnie ze swoimi krajowymi przepisami mogą dalej zezwalać na stosowanie substancji niewymienionych w załączniku VI.
6. Państwo Członkowskie poinformują inne Państwa Członkowskie i Komisję o substancjach zatwierdzonych w zastosowaniu art. 4 i 5.

W imieniu Rady
J.-C. JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZASADY PRODUKCJI EKOLOGICZNEJ NA POZIOMIE GOSPODARSTWA

Rośliny i produkty roślinne

1. Zasady ustanowione w niniejszym załączniku musiały być zwyczajowo stosowane na działkach w okresie konwersji przynajmniej dwa lata przed wysiewem lub, w przypadku roślin wieloletnich innych niż rośliny łąkowe, przynajmniej trzy lata przed pierwszym zbiorem produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. a). Podmiot kontrolujący może, za zgodą właściwego organu, postanowić w niektórych przypadkach o wydłużeniu lub skróceniu tego okresu, uwzględniając poprzedni sposób użytkowania gruntu.

2. Żyzność i aktywność biologiczna gleby musi zostać utrzymana lub, w miarę potrzeb, zwiększona, przez:

- a) uprawę roślin strączkowych, nawozu zielonego lub roślin o długich korzeniach, stosując program wieloletniego płodozmianu;
- b) wprowadzanie do gleby substancji organicznych, również kompostowanych, z gospodarstw prowadzących produkcję zgodnie z zasadami niniejszego rozporządzenia. Do czasu przyjęcia wspólnych technicznych zasad dotyczących ekologicznej produkcji zwierzęcej, produkty wytwarzane w gospodarstwie hodowlanym, takie jak obornik pochodzący od zwierząt gospodarskich, mogą być wykorzystywane, o ile pochodzą one z gospodarstw hodowlanych, które przestrzegają obowiązujących przepisów krajowych lub, w razie ich braku, uznanych na forum międzynarodowym praktyk dotyczących ekologicznej hodowli żywca.

Inne organiczne lub mineralne nawozy sztuczne, wymienione w załączniku II, mogą być wykorzystywane jedynie w zakresie, w którym stosowanie metod określonych w lit. a) oraz b) poprzedniego akapitu uniemożliwia zapewnienie właściwego odżywienia roślin uprawianych przez płodozmian lub użyczenie gleby.

Jako aktywatory kompostu, mogą być stosowane właściwe mikroorganizmy lub preparaty wytwarzane na bazie roślin (preparaty biodynamiczne).

3. Szkodniki, choroby i chwasty są zwalczane poprzez wykorzystanie następujących środków:

- wybór właściwych gatunków i odmian,
- program właściwego płodozmianu,
- reguły postępowania podczas mechanicznej uprawy,
- ochrona naturalnych wrogów szkodników za pomocą korzystnych przepisów (tj. wprowadzanie żywoptotów, ochrona gniazd, wypuszczanie drapieżników),
- wypalanie chwastów.

Produktów określonych w załączniku II można używać jedynie w przypadkach bezpośredniego zagrożenia upraw.

ZAŁĄCZNIK II

A. PRODUKTY DO WYKORZYSTANIA W NAWOŻENIU I UŻYŻNIANIU GLEBY

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu; warunki użycia
Obornik pochodzący od zwierząt gospodarskich i drobiu	—
Gnojowica lub uryna	—
Słoma	—
Torf	—
Komposty ze zużytych podłoży do hodowli grzybów i podłoży wermikulturowych	—
Kompost z organicznych odpadów domowych	—
Kompost z pozostałości roślinnych	—
Przetworzone produkty zwierzęce pochodzące z rzeźni i rybołówstwa	—
Organiczne produkty pochodzące z ze środków spożywczych i przemysłu włókienniczego	—
Wodorosty i produkty z wodorostów	—
Trociny, kora i odpady drzewne	—
Popiół drzewny	—
Naturalny fosforyt	—
Kalcynowany fosforyt glinowy	—
Tomasyna	—
Potaż	—
Siarczan potasu	Potrzeba uznana przez podmiot kontrolujący
Kamień wapienny	—
Kreda	—
Skały magnezowe	—
Skały magnezowo-wapienne	—
Sól z Epsom (siarczan magnezowy)	—
Gips (siarczan wapnia)	—
Pierwiastki śladowe (bor, miedź, żelazo, mangan, molibden, cynk)	Potrzeba uznana przez podmiot kontrolujący
Siarka	Potrzeba uznana przez podmiot kontrolujący
Mączka skalna	—
Ił (bentonit, perlit)	—

B. PRODUKTY DO ZWALCZANIA SZKODNIKÓW I CHOROÓB ROŚLIN

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu; warunki użycia
Preparaty na bazie pyretrum otrzymanego ze złocienia dalmatyńskiego (<i>Chrysanthemum cinerariaefolium</i>), prawdopodobnie zawierające synergetyk	
Preparaty otrzymane z derysa trującego (<i>Derris elliptica</i>)	
Preparaty otrzymane z gorzki właściwej (<i>Quassia amara</i>)	
Preparaty z <i>Ryania speciosa</i>	
Propolis	
Ziemia okrzemkowa	
Mączka skalna	
Preparaty na bazie metaldehydu, zawierające środek odstraszający wyższe gatunki zwierząt, stosowane w pułapkach	
Siarka	
Ciecz bordoska	
Ciecz burgundzka	
Krzemian sodu	
Wodorowęglan sodu	
Mydło potasowe (miękkie mydło)	
Preparaty zawierające feromony	
Preparaty z wykorzystaniem <i>Bacillus thuringiensis</i>	
Preparaty wirusowe	
Oleje roślinne i tłuszcze	
Olej parafinowy	

C. INNE PRODUKTY

ZAŁĄCZNIK III

MINIMALNE WYMAGANIA KONTROLNE I ŚRODKI OSTROŻNOŚCI PODEJMOWANE W RAMACH SYSTEMU KONTROLI OKREŚLONEGO W ART. 8 ORAZ 9**A. Gospodarstwa uprawiające i wytwarzające produkty roślinne**

1. Produkcja musi przebiegać w jednostce, w której działki, pomieszczenia produkcyjne i magazynowe są dokładnie oddzielone od innych jednostek nieprodukcujących zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu; przetwórnice i/lub pakownice mogą stanowić część jednostki w przypadku gdy ich działalność ogranicza się do przetwarzania i pakowania własnej produkcji rolnej.
2. Po wprowadzeniu ustaleń kontrolnych, producent wraz z podmiotem kontrolującym muszą sporządzić:
 - pełny opis jednostki, przedstawiający pomieszczenia magazynowe i produkcyjne oraz działki, a także gdzie stosowne, zabudowania, w których wykonuje się określone czynności przetwórcze i/lub pakowanie,
 - wszystkie środki praktyczne, które należy podjąć na poziomie jednostki w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.Opis i dane środki muszą obejmować sprawozdanie pokontrolne podpisane przez osobę odpowiedzialną za jednostkę.

Ponadto sprawozdanie musi określać:
 - datę ostatniego zastosowania na danych działkach produktów, których użycie nie jest zgodne z art. 6 ust. 1 lit. b) i ust. 7,
 - zobowiązanie producenta do podjęcia czynności zgodnie z art. 5, 6 i 7 i do przyjęcia, w razie stwierdzenia naruszeń, środków określonych w art. 9 ust. 9.
3. Corocznie, przed terminem wskazanym przez podmiot kontrolujący, producent musi zgłosić tej jednostce plan produkcyjny roślin uprawnych, z podziałem na działki.
4. Należy przechowywać pisemne zestawienia lub dokumenty, które umożliwią podmiotowi kontrolującemu śledzenie pochodzenia, charakteru i ilości wszystkich zakupionych surowców, a także ich wykorzystania; ponadto takie zestawienia lub dokumenty muszą obejmować charakter, ilości i odbiorców wszystkich sprzedanych produktów rolnych. W odniesieniu do produktów sprzedanych bezpośrednio konsumentowi końcowemu sporządzane są zestawienia dzienne.
5. Zabrania się przechowywania w jednostce produktów wejściowych innych niż te, których można wykorzystywać zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) oraz art. 7.
6. Oprócz niezapowiedzianych kontroli, podmiot kontrolujący musi przeprowadzić pełną fizyczną kontrolę jednostki przynajmniej raz do roku. Do testów mogą być pobierane próbki produktów niezatwierdzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jednakże takie próbki muszą zostać pobrane w przypadku gdy zachodzi podejrzenie użycia niezatwierdzonych produktów. Po każdej kontroli musi być sporządzone sprawozdanie, podpisane przez osobę odpowiedzialną za jednostkę.
7. Do celów kontroli producent musi udostępnić podmiotowi kontrolującemu pomieszczenia magazynowe i produkcyjne oraz działki rolne, a także zestawienia i odpowiednie dokumenty towarzyszące. Musi zapewnić temu podmiotowi wszelkie informacje uważane za niezbędne do celów kontroli.
8. Produkty określone w art. 1, nieposiadające opakowań przeznaczonych dla konsumenta końcowego, mogą być przewożone do innych jednostek jedynie we właściwym opakowaniu lub pojemnikach zamkniętych w taki sposób, który uniemożliwia podmianę zawartości, a ponadto opatrzonych, bez uszczerbku dla innych oznaczeń wymaganych przez prawo, etykietą określającą:

- nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za produkcję i przygotowanie produktu,
 - nazwę produktu,
 - oraz stwierdzającą, że produkt objęto ustaleniami kontrolnymi ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem.
9. Jeżeli podmiot gospodarczy prowadzi kilka jednostek produkcyjnych na tym samym obszarze, jednostki, w których uprawiane są rośliny lub wytwarzane produkty roślinne nie objęte art. 1, muszą również podlegać ustaleniom kontrolnym w odniesieniu do pkt 2 akapit pierwszy oraz pkt 3, 4 i 5. Te same odmiany roślin, które są uprawiane w jednostce określonej w pkt 1 nie mogą być uprawiane w wymienionych jednostkach.

B. Jednostki przetwórcze i pakownie produktów roślinnych oraz środków spożywczych złożonych głównie z produktów roślinnych

1. Po wprowadzeniu ustaleń kontrolnych, producent wraz z podmiotem kontrolującym musi sporządzić:
- pełny opis jednostki, przedstawiający pomieszczenia wykorzystywane do przetwarzania, pakowania i przechowywania produktów rolnych przed, a także po wykonaniu czynności dotyczących tych produktów,
 - wszystkie środki praktyczne, które należy podjąć na poziomie jednostki w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.
- Opis i dane środki muszą obejmować sprawozdanie pokontrolne, podpisane przez osobę odpowiedzialną za jednostkę.
- Ponadto sprawozdanie musi zawierać zobowiązanie podmiotu gospodarczego do wykonania czynności w sposób zgodny z art. 5 oraz przyjęcia, w razie stwierdzenia naruszeń, środków określonych w art. 9 ust. 9.
2. Należy przechowywać pisemne zestawienia, które umożliwią podmiotowi kontrolującemu śledzenie:
- pochodzenia, charakteru i ilości produktów rolnych określonych w art. 1, które dostarczono do jednostki,
 - charakteru, ilości i odbiorców produktów określonych w art. 1, opuszczających jednostkę,
 - wszelkich innych informacji wymaganych przez podmiot kontrolujący w celu przeprowadzenia odpowiedniej kontroli, takich jak pochodzenie, charakter i ilości składników, dodatków oraz środków pomocniczych do produkcji, dostarczonych do jednostki, a także mieszanek produktów przetworzonych.
3. W przypadku przetwarzania, pakowania lub przechowywania w danej jednostce produktów nie ujętych w art. 1:
- jednostka musi posiadać wydzielone obszary w pomieszczeniach do magazynowania produktów określonych w art. 1, przed i po wykonaniu czynności,
 - czynności muszą być wykonywane bez przerw aż do ich zakończenia, w oddzielnym miejscu i w innym terminie niż podobne czynności przeprowadzane w odniesieniu do produktów nie objętych art. 1,
 - jeżeli takie czynności nie są często przeprowadzane, należy o nich powiadamiać z wyprzedzeniem, w nieprzekraczalnym terminie uzgodnionym z podmiotem kontrolującym,
 - należy podjąć wszelkie środki w celu zapewnienia identyfikacji partii i uniknięcia zmieszania z produktami, które otrzymano nie przestrzegając zasad ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.
4. Oprócz niezapowiedzianych kontroli, podmiot kontrolujący musi przeprowadzić pełną fizyczną kontrolę jednostki przynajmniej raz do roku. Do testów mogą być pobierane próbki produktów niezatwierdzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jednakże takie próbki muszą zostać pobrane w przypadku gdy zachodzi podejrzenie użycia niezatwierdzonych produktów. Po każdej kontroli musi być sporządzone sprawozdanie, podpisane przez osobę odpowiedzialną za jednostkę.

5. Do celów kontrolnych podmiot gospodarczy musi udostępnić podmiotowi kontrolującemu pomieszczenia oraz pisemne zestawienia i odpowiednie dokumenty towarzyszące. Musi zapewnić temu podmiotowi wszelkie informacje konieczne do celów kontroli.
 6. Stosuje się wymagania w odniesieniu do transportu ustanowione w części A pkt 8.
-

ZAŁĄCZNIK IV

INFORMACJE, KTÓRE ZOSTANĄ ZGŁOSZONE JAK PRZEWDZIANO W ART. 8 UST. 1 LIT. a)

- a) Nazwa i adres podmiotu gospodarczego
 - b) Położenie zabudowań oraz, gdzie stosowne, działek (dane księgi wieczystej), gdzie działania są przeprowadzane
 - c) Charakter działań i produktów
 - d) Zobowiązanie się podmiotu gospodarczego do wykonania czynności zgodnie z art. 5, 6, 7 i/lub 11
 - e) W przypadku gospodarstw rolnych, termin, od którego producent zaprzestał stosowania produktów niezgodnych z art. 6 ust. 1 pkt 6 i art. 7 na danych działkach
 - f) Nazwa uprawnionego organu, któremu podmiot gospodarczy powierzył kontrolę swojego przedsiębiorstwa, jeśli Państwo Członkowskie wprowadziło system kontroli zatwierdzając takie organy
-

ZAŁĄCZNIK V

OZNAKOWANIE, ŻE PRODUKTY OBJĘTE SĄ SYSTEMEM KONTROLI

Oznakowanie, że produkt objęty jest systemem kontroli musi być sporządzone w tym samym języku lub językach, w których sformułowana jest etykieta.

- ES: Agricultura Biológica — Sistema de control CEE
 - DK: Økologisk Landbrug — EF Kontrolordning
 - D: Biologische Agrarwirtschaft — EWG-Kontrollsystem
 - GR: Βιολογική Γεωργία — Σύστημα Ελέγχου ΕΟΚ
 - EN: Organic Farming — EEC Control System
 - F: Agriculture biologique — Système de contrôle CEE
 - I: Agricoltura Biologica — Regime di controllo CEE
 - NL: Biologische landbouw — EEG-controlesysteem
 - P: Agricultura Biológica — Systema de Controlo CEE
-

ZAŁĄCZNIK VI

- A. Substancje dozwolone jako składniki pochodzenia nierolniczego (art. 5 ust. 3 lit. b)):

 - B. Substancje, których wykorzystanie jest dozwolone podczas przygotowywania (art. 5 ust. 3 lit. c)):

 - C. Składniki pochodzenia rolniczego (art. 5 ust. 4):
-